

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

Zodra de oorlog voorbij was zocht ik contact met een uitgever om de bundel liedjes, die ik in mijn onderduiktijd had geschreven, uit te geven. Het werd uitgeverij De Telg in Amsterdam. Er werd een contract getekend en ik kreeg een voorschot van honderd gulden. Daar kocht ik meteen een mooie Zweedse luit voor tot verdriet van mijn verloofde die ijverig spaarde voor onze uitzet. "Maar die luit brengt z'n geld heus wel op," troostte ik haar. Maar de uitgever ging failliet en mijn liedjes werden nooit uitgegeven

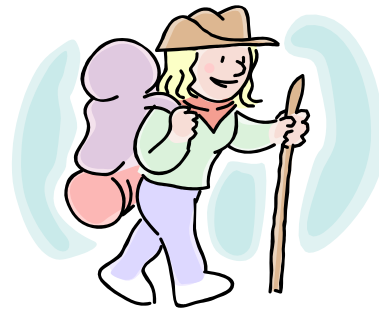
De Flierefluiter

Zie daar gaat een blijde flierefluiter
met zijn fluit en zijn gitaar.
't Is een leuke jonge arme snuiter
met een jolig hoedje op zijn haar.
Zie zijn blauwe ogen vonken
als een bron van vreugde in zijn hart ontspringt.
't Zonlicht staat naar hem te lonken
als de flierefluiter blij zijn liedje zingt.

Hoor de heldre tonen blij weerklinken
van zijn kleine houten fluit,
en in d'avond als de zon gaat zinken
tokkelt hij wat op een oude luit.
Als de dag hem zo verheugde
zingt hij tot het maanlicht aan de hemel staat,
zingt een helder lied van vreugde
als hij morgen vroeg weer langs de wegen gaat.

En als hij daar hoog een leeuwerik hoorde,
zingt hij blij zijn lied voor haar
en hij laat de donkere akkoorden
klinken uit het hout van zijn gitaar.
Alles wil hij wel omarmen,
omdat hij dit land met heel zijn hart bemint.
Ieder zou hij willen warmen
met zijn lied dat wegdrijft op de milde wind.

Kom, laat ons gelijk die flierefluiter
zwerfen door een zonnig land,
zwerfen als zo'n jonge arme snuiter
tussen bos en hei en duin en strand.
Laat de vreugde in je leven
als je soms zijn liedjes ergens fluiten hoort,
luister in de avond even
of zijn fluit een wijsje door de stilte boort.

Eenzaam zwerf ik

Eenzaam zwerf ik door het land,
een stok zwaait in mijn hand.
Zonlicht is aan alle kant,
schijnt op mens en dier en plant

'k Ben een vrolijk zwerverskind,
jong en blij gezind,
en ik zoek in weer en wind
of ik het geluk niet vind.

Altijd brandt mijn zwerversbloed
met een felle gloed,
zegt me dat ik verder moet,
zon en vreugde tegemoet.

's Avonds na de vesperklank
zit ik op een bank,
in een rode rozenrank
zingt een blijde vogel frank.

Rustig komt de grote nacht
met haar sterrenpracht.
Op een dichte bladervacht
slaap ik elke avond zacht.

Trekkerslied.

's Morgens vroeg voor dag en dauw
trekt de zwerver uit,
een rugzak begeleidt hem trouw
en hij zingt en fluit.

Onze zwerver voert ons voort
langs een stille weg.
Slechte een vogel wordt gehoord
ergens in een heg.

's Avonds als wij huiswaarts gaan
staat de zon al laag.
We komen in de stad weer aan
met een lege maag.